

Czynna ochrona siedlisk przyrodniczych na terenie Mazowsza

2011-12-22

W sobotę, 17 grudnia 2011 r., na terenie rezerwatu przyrody „Torfy Orońskie” z terenu mechowiska o powierzchni około 2ha usunięto drzewa, krzewy oraz trzciny. Działania te mają poprawić warunki siedliskowe tego cennego obszaru. Ich realizacja była możliwa dzięki bardzo dobrej współpracy Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie i Stowarzyszenia Chrońmy Mokradła, którego członkowie, jako wolontariusze, wykonali zadania określone w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla ww. rezerwatu przyrody. Jest to godny naśladowania przykład bezinteresownych działań realizowanych z myślą o ochronie najcenniejszych ekosystemów.

Rezerwat „Torfy Orońskie” jest jednym z najciekawszych i jednocześnie najcenniejszych obszarów chronionych na terenie województwa mazowieckiego. Teren ten objęty jest nie tylko ochroną rezerwatową, ale także, od 2008 r., jest częścią znacznie większego powierzchniowo specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Bagna Orońskie”. Obejmuje on strefę krawędziową doliny Wisły, w której zachowały się cenne z przyrodniczego punktu widzenia siedliska: łąki jesionowo-olszowe, grądy, łąki świeże, zmienno wilgotne łąki trzęślicowe oraz torfowiska alkaliczne - nazywane mechowiskami ze względu na duży udział mchów. Rzadkość występowania tego typu siedliska uwarunkowana jest specyficznymi warunkami przyrodniczymi - stale wysoki, stabilny poziom wód gruntowych podlegający niewielkim wahaniom, bogate w jony wapnia, magnezu podłoże i woda, otwarty (pozbawiony drzew i krzewów) charakter zbiorowiska oraz umiarkowana zasobność w składniki pokarmowe. Ten typ siedliska jest również miejscem występowania rzadkich gatunków roślin takich jak: Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*, kruszczyk błotny *Epipactis palustris*, storczyk krwisty *Orchis incarnata*, listera jajowata *Listera ovata*.

Obecnie mechowiska, z uwagi na postępujące w środowisku dynamiczne procesy, spowodowane m.in. gospodarką człowieka, wymagają pilnych zabiegów z zakresu ochrony czynnej. Główne zagrożenia to obniżanie się zwierciadła wód gruntowych w połączeniu z porzuceniem ekstensywnego użytkowania gruntów i wtórna sukcesja regeneracyjna, sprzyjająca rozwojowi roślinności zielnej, drzew, krzewów oraz odkładaniu się znacznych ilości martwej materii organicznej eutrofizującej siedlisko.

W czerwcu 2012 r. w ramach kontynuacji działań ochronnych i utrwalenia efektu prac przeprowadzonych w grudniu, powtórnie usuwana będzie z terenu mechowiska trzcina. Będzie to moment jej kwitnienia, a wówczas skuteczność koszenia jest największa. Ostateczny efekt zrealizowanych zadań możliwy będzie do określenia w najbliższych sezonach wegetacyjnych, jednak już dzisiaj wiadomo, że jest to bardzo ważne dla ochrony tego obszaru.

Źródło, fot. RDOŚ w Warszawie

Galeria zdjęć

